

[Maisted]

ikke gør – undskyld – det er klart, at den ikke gør det, det viser netop kendsgerningerne, den foretager ikke de nødvendige indgreb. Men nu siger regeringspartierne, at firingerne er blevet til femlinger, og at det er den sidst tilkomne, der forhindrer dem i at føre den nødvendige økonomiske politik, der vitterlig skulle rette op på landets problemer. Der skulle nemlig gennemføres langt flere offentlige besparelser, langt flere besparelser på selve driftsudgifterne, og man skulle kompensere med skattelettelser, således at lønmodtagerne også gerne ville være med. For det er da ganske klart, at de danske arbejdere overhovedet ikke kan være tjent med, at socialdemokratiet får lov til at gentage sine økonomiske fejltagelser, for at de så igen skal opleve, at det efter ganske få år ville smide tøjlerne, fordi det måtte konstateres, at blot for at dække renteudgifterne af statsgælden skulle skatteprocenterne hæves med 2½ pct. om året. Det er en af de ting, denne regering er ved at gøre med den politik, den fremlægger for øjeblikket.

Jeg har tidligere sagt, og jeg vil gerne gentage, at midlerne til at løse problemerne er forkerte. Men at regeringspartierne som undskyldning siger, at de har taget dette femte finanslovparti til sig og derfor er ude af stand til at gennemføre en fornuftig økonomisk politik, er beklageligt. Men det er også rigtigt, at der vil gå nogen tid, før man kan overbevise hr. Niels Helveg Petersen om, at det går ringere og ringere, og at det er nødvendigt at foretage nogle andre indgreb, nødvendigt at føre en anden økonomisk politik. Jeg synes, det er et lyspunkt, at hr. Niels Helveg Petersen er klar over, at der kan være problemer af den art, og at han er parat til at være med til at løse de økonomiske problemer på den rigtige og fornuftige måde. Den rigtige og fornuftige måde har vi også fået dokumenteret. Vi har fået den dokumenteret af Verdensbanken, der klart har fortalt, at fordelen ved at lave skattelettelser er, at man får en højere vækst, mens man får en ringere vækst, hvis man bibeholder det høje skatte tryk, så al fornuft bør tilsige, at man slår ind på en anden økonomisk kurs.

Jeg håber, at socialdemokratiet især vil få glæde af at læse hr. Erling Olsens artikel »Den offentlige sektors omfang skal fastfryses«, og jeg håber, hr. Niels Helveg Petersen erkender de fem finanslovpartiets fejltagelse

med den økonomiske politik, de har lagt frem, og at de på et tidspunkt er parat til at gennemføre nogle positive forhandlinger, sådan at vi virkelig kan få vendt skuden.

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Svend Auken rejser i sit sidste indlæg store spørgsmål om arbejdstidsnedsættelse, skattereformer og overskudsdeling, som det inden for rammerne af denne debat er vanskeligt at give fyldestgørende svar på.

Jeg vil gerne sige om arbejdstidsnedsættelsen til hr. Svend Auken, at rigtigt tilrettelagt tror jeg også, at en arbejdstidsnedsættelse kan give et vist bidrag til løsning af nogle beskæftigelsesproblemer. Det er meget afgørende, hvorledes det tilrettelægges. Det er fuldstændig klart i udgangssituationen, at jo mindre lønstigninger der følger med, og jo mere stram indkomstpoltikken er i forbindelse med en nedsættelse af arbejdstiden, jo bedre er virkningen på beskæftigelsen. Jo mere man gennemfører af løn- og omkostningsstigninger samtidig med en arbejdstidsnedsættelse, jo ringere resultat for beskæftigelsen vil man opnå ved en arbejdstidsnedsættelse. Derfor synes jeg, man er nødt til at sige, at under alle forhold, og især hvis man ønsker en arbejdstidsnedsættelse, er den stramme indkomstpoltik nødvendig.

Om en skattereform kan jeg gøre den politiske bemærkning, at det radikale venstre udtrykkelig ikke har ønsket, at skattereformen skulle indgå i disse forligsdrøftelser. Det har dels den helt formelle begrundelse, at en skattereform tidligst kan træde i kraft engang i 1986 eller 1987, og der skal altså også føres økonomisk politik indtil da. Men derudover den politiske begrundelse, at vi har ønsket at stå frit i forhold til regeringens udspil vedrørende en skattereform, således som det også meget klart fremgik af folketingets debat om regeringens udspil den 14. i denne måned, hvor det klart fremgik, at det radikale venstre fandt regeringens udspil utilfredsstillende.

Om overskudsdelingen kun dette, at intet ville være det radikale venstre kærere, end hvis socialdemokraterne ville bevæge sig ud af fastlåste positioner i denne sag. Hvis socialdemokraterne gjorde det, var der en mulighed for at nå noget i sagen, men jeg har nærmest den opfattelse af den socialdemokrati-